

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ СТРИЖИЧЕНКА КОСТЯНТИНА АНАТОЛІЙОВИЧА «ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УМОВАХ НОВОЇ ЕКОНОМІКИ»

Трансформаційні процеси і структурні зміни у світовій економіці, глобалізаційні тенденції та преференції національним економікам призводять до появи суперечностей в її розвитку. На сьогоднішній день можна констатувати, що відбувається зміна парадигми розвитку світової економіки, яка настає при накопиченні достатньої кількості аномалій у рамках існуючої парадигми, що виливається в кризу на різних рівнях ієрархії. Усе це обумовило дослідження автором монографії широкого кола питань у сфері регулювання фінансового ринку України. Автор розглядає фінансовий ринок як ключовий елемент світової економіки, трансформації на якому приводять до перетворень сучасної економіки та виступають передумовами формування нової економіки.

Для досягнення своєї мети, а саме: розробки теоретичних і методологічних засад, інструментально-методичного забезпечення та практичних рекомендацій щодо державного регулювання фінансового ринку з урахуванням світових тенденцій побудови економіки, автор послідовно розглядає всі рівні функціонування фінансового ринку. Так, на світовому рівні функціонування фінансового ринку автором проведено якісні дослідження щодо впливу фінансового ринку на світову економіку, виділено основні показники розвитку та характерні риси сегментів світового фінансового ринку. Для дослідження функціонування фінансового ринку на національному рівні розглянуто його сегментування на валютний, фондовий, кредитний та страховий ринок, сформовано систему індикаторів та досліджено тенденції на кожному з сегментів.

У своїй роботі автор наполягає на формуванні передумов для зміни економічної парадигми. Ці висновки є цілком суттєвими та базуються на проведених автором дослідженнях тенденцій розвитку світової економіки, розвитку та поширення світової фінансової кризи 2008 року та тенденцій, що існують на світових фінансових ринках. Зміна неокласичної парадигми на нову парадигму формує умови створення нової світової економіки, що вимагає від основних регуляторів фінансового ринку розробки нових, дійових інструментів державного регулювання фінансового ринку. Автором в роботі запропоновано концепцію регулювання фінансового ринку яка базується на використанні синергетичного підходу на базі поєднання системного, процесного та функціонального підходів, що дозволило на підставі принципів самоорганізації, нелінійності, альтернативності та тяжіння побудувати механізми самоорганізації, саморозвитку та адаптації фінансового ринку України.

У відповідності до цих механізмів стає можливим здійснювати ефективне регулювання фінансового ринку України для досягнення його загальної стійкості з урахуванням флуктуацій внутрішнього та зовнішнього середовища фінансового ринку.

Важливим аспектом запропонованих теоретичних розробок автора є їх практична реалізація. Так, з практичної точки зору має інтерес комплекс моделей дослідження стійкості сегментів фінансового ринку на базі використання трьох видів стійкості: за Лагранжем, за Пуасоном та за Ляпуновим. Розроблений комплекс моделей дозволяє визначити поточний стан стійкості окремого сегменту фінансового ринку та визначити умови переходу до кращого стану.

У рецензії освітлено лише основні ідеї цієї монографії, яка, крім того, має велику кількість цікавого та наукомісткого матеріалу та заслуговує позитивної оцінки. Хоча необхідно відмітити, що велика кількість спеціальних термінів спочатку надає важкості для невідготовленого читача. Однак вона є актуальною та цікавою для вивчення як для спеціалістів, так і для тих, хто хоче більш професійно ознайомитися із сучасними проблемами регулювання фінансового ринку.

Загалом, позитивно оцінюючи монографічне дослідження, можна висловити деякі побажання. На нашу думку, термінологічний апарат монографічної роботи мав би бути чіткіше упорядкованим, посилаючись на більш нові нормативно-правові акти, адже автор використовує певну термінологію, яка не завжди відповідає сучасному стану розвитку фінансового ринку України. Крім того, на нашу думку, автору недоцільно було розглядати страховий ринок як сегмент фінансового ринку, оскільки даний ринок належить до ринку фінансових послуг, і страхові компанії в даному випадку відіграють роль фінансових посередників. Останнє зауваження стосується стилю викладу матеріалу. Взагалі потрібно зазначити логічну стрункість, концептуальну цілісність і глибину проникнення у суть проблеми, що є, безумовно, припадними рисами монографії.

Однак ці зауваження можна розглядати як перспективу подальшого вдосконалення та розвитку положень монографії в майбутньому.

Рецензент:

доктор економічних наук, доцент, професор кафедри фінансів
Державного вищого навчального закладу
«Українська академія банківської справи Національного банку України»

І. І. Рекуненко